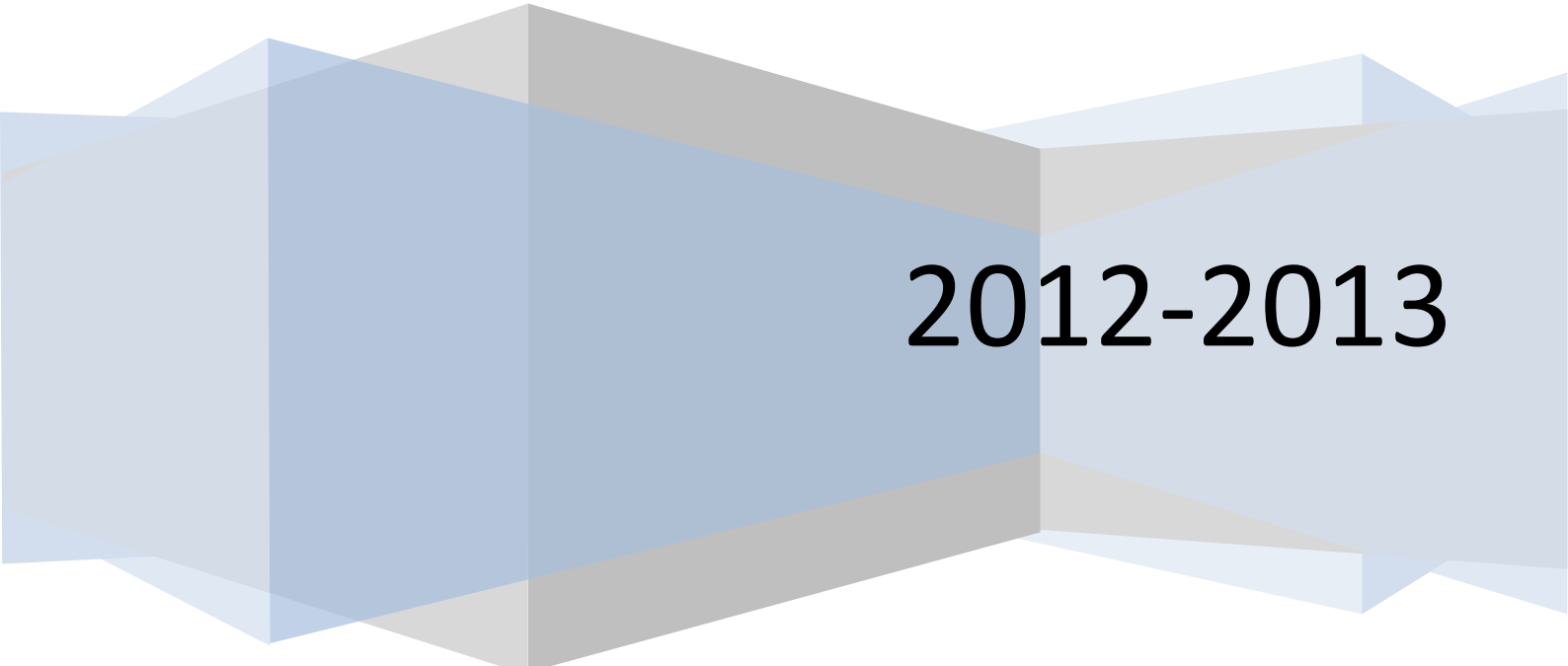

ΓΕΛ Μοιρών

Μια ματιά στην καθημερινότητα των νέων

Νέοι και ΜΜΕ

Ανδρουλάκης Ανδρέας, Βαφάκης Παναγιώτης, Βιλανάκης Ανδρέας
Επιτηρήτρια εργασίας : Καλοχριστιανάκη Ευτυχία

2012-2013

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	3
Τηλεόραση.....	4
Νέοι και τηλεόραση η σημερινή πραγματικότητα	4
Τηλεοπτικά σκουπίδια.....	6
Ταύτιση του τηλεθεατή με τους ήρωες των έργων	7
Τηλεόραση και οικογένεια.....	8
Πως η τηλεόραση μπορεί να μετατραπεί σε πειθαρχικό υπηρέτη;	8
Η θετική πλευρά της τηλεόρασης	10
Μουσική.....	11
Περίληψη.....	11
Εισαγωγή	11
Διαδίκτυο	19
Η επίδραση των κοινωνικών δικτύων στη ζωή των νέων	19
Τύπος.....	21
Πηγές.....	24
Παράρτημα.....	24

Εισαγωγή

Αυτό το τετράμηνο η ομάδα μας ασχολήθηκε με το θέμα νέοι και ΜΜΕ υπό την επίβλεψη της καθηγήτριας Καλοχριστιανάκης Ευτυχίας . Στις μέρες μας οι νέοι ασχολούνται αρκετές ώρες καθημερινά με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) , μέσα από αυτά ενημερώνονται, διασκεδάζουν και εκπαιδεύονται αλλά αρκετές φορές υπάρχουν και αρνητικές συνέπειες. Στην εργασία μας θα εξετάσουμε πως η τηλεόραση, το διαδίκτυο, το ραδιόφωνο και ο Τύπος επηρεάζουν τους νέους.

Τηλεόραση

Νέοι και τηλεόραση η σημερινή πραγματικότητα

Στο σημερινό κόσμο έχει διαμορφωθεί μια καινούρια πραγματικότητα με την επίδραση των οπτικοακουστικών μέσων στο σπίτι μας. Είναι επίκαιρο το πρόβλημα των μέσων αυτών και ιδίως της τηλεόρασης, του « ξένου » αυτού που έχει εισβάλλει στο σπίτι μας.

Ήδη συμπληρώνονται κάποιες δεκαετίες, αφότου « το μαγικό κουτί », η τηλεόραση, παραβίασε την άλλοτε απαραβίαστη οικογενειακή ζωή μας. Στο διάστημα αυτό πολλά έχουν ειπωθεί κι έχουν γραφτεί για την επίδρασή της. Κοινή διαπίστωση όλων είναι ότι η τηλεόραση ασκεί ευεργετική επίδραση, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις. Ήρθε λοιπόν ο καιρός, να βάλουμε κάποιους φραγμούς στην άνευ όρων παρακολούθηση της τηλεόρασης, ιδιαίτερα όσων αφορά τα παιδιά.

Η τηλεόραση συνδυάζοντας ήχο και εικόνα, απευθύνεται σε δυο αισθητήρια όργανά μας, το αυτί και το μάτι. Θεωρείται ένα από τα καλύτερα οπτικοακουστικά μέσα διδασκαλίας και επικοινωνίας, γιατί χρησιμοποιεί την παγκόσμια γλώσσα της εικόνας. Είναι γνωστό πως μια εικόνα αχρηστεύει χίλιες λέξεις. Δυο ακόμα στοιχεία την κάνουν να υπερέχει από τα άλλα οπτικοακουστικά μέσα : το επίκαιρο και το σύγχρονο από τη μια μεριά και το αυθεντικό από την άλλη.

Τα τελευταία χρόνια η τηλεόραση ως μέσο «οικιακής διασκέδασης» έχει περάσει όχι μόνο σε κάθε σπίτι αλλά και σε κάθε δωμάτιο. Έτσι σε πολλά σπίτια εκτός από τη μεγάλη συσκευή στο καθιστικό, διαθέτουν και μια δεύτερη στην κουζίνα και από μια σε κάθε υπνοδωμάτιο. Μάλιστα αν προσθέσουμε το στερεοφωνικό συγκρότημα, τα φορητά ραδιοκασετόφωνα, τα βίντεο, τα κομπιούτερ, τα κινητά τηλέφωνα και τις άλλες ηλεκτρονικές συσκευές συμπληρώνεται αυτή η επιδρομή των οπτικοακουστικών μέσων που έχει ως αποτέλεσμα τη διάλυση των ανθρωπίνων σχέσεων, την αποξένωση από τα βιβλία και μετατρέπει όλα αυτά σε ναρκωτικό του λαού, που η εξάρτηση είναι τόσο δυνατή και επικίνδυνη.

Ένας από τους πρώτους κριτικούς της τηλεόρασης ο Jack Gould την χαρακτηρίζει ως «*ύπουλο ναρκωτικό που παραλύει τη θέληση του παιδιού και το αιχμαλωτίζει στο δικό της φανταστικό κόσμο*». Επώνυμοι παιδοψυχίατροι μιλούν για έντονο οπτικό ερέθισμα με δυσμενή επίδραση στο νευροφυτικό σύστημα του παιδιού από το ισχυρό μαγνητικό της πεδίο της. Έτσι εξηγούν την αλλαγή συμπεριφοράς των παιδιών αυτών,

που έχουν πέσει στην παγίδα της εξάρτησης από τα ηλεκτρονικά μέσα. Τα παιδιά που συνδέονται άμεσα μαζί της περιορίζουν όλες τις δραστηριότητες, για να προλάβουν να παρακολουθήσουν το πρόγραμμά της. Το παιδί παρακολουθεί παθητικά όλα όσα του προσφέρονται, όπως όταν παίζει με τον κομπιούτερ, δε μιλάει, ούτε εξασκείται στο λόγο, έτσι περιορίζεται η γλωσσική του ανάπτυξη.

Πρώτιστο αποτέλεσμα αυτής της εξάρτησης είναι ότι δεν εξασκούνται τα ταλέντα και οι ιδιαίτερες κλίσεις των παιδιών. Αν λάβουμε υπόψη μας, την έλλειψη εμπειριών που έχουν τα παιδιά σε σύγκριση με τους ενήλικες και την έλλειψη κριτικής ικανότητας, η οποία κι αν ακόμα υπάρχει, δεν προλαβαίνει να λειτουργήσει, λόγω της ταχύτητας εναλλαγής των εικόνων, τότε τα δυσμενή αποτελέσματα στα παιδιά είναι περισσότερο βέβαια. Γι' αυτό σήμερα παρατηρούμε στα περισσότερα παιδιά μια μεγάλη νευρική και μια διαρκή ένταση.

Πολλοί γλωσσολόγοι υποστηρίζουν ότι η εξάρτηση των παιδιών από τα ηλεκτρονικά μέσα έχει ως συνέπεια τη βραδύτητα ανάπτυξης του αριστερού ημισφαιρίου του εγκεφάλου το οποίο ελέγχει το λόγο. Στα παιδιά αυτά δεν αρέσει να μιλούν, ούτε να γράφουν. Γίνονται νωθροί αναγνώστες, που δεν καταλαβαίνουν τι διαβάζουν και δεν μπορούν να γράψουν σωστά και να διατυπώσουν τις σκέψεις τους. Η δημιουργική φαντασία των παιδιών περιορίζεται με αποτέλεσμα να μην τους αρέσουν η διήγηση ιστορικών γεγονότων. Το νοητικό τους επίπεδο πέφτει κατακόρυφα κι αυτό είναι κοινή διαπίστωση ορατή κι από γονείς και δασκάλους.

Στην εφηβική ηλικία βλέπουμε σήμερα εφήβους να μιλούν μεταξύ τους με χειρονομίες κι ένα πολύ φτωχό λεξιλόγιο. Αν μετρήσουμε τα λόγια τους θα δούμε ότι επαναλαμβάνουν τι ίδιες 50-60 λέξεις. Τα παιδιά αν δεν μάθουν από μικρά να εκφράζονται και να σκέφτονται η δυσκολία αυτή θα τους συνοδεύει σε ολόκληρη τη ζωή τους.

Στην εφηβική ηλικία παρατηρούμε ότι εξάρτηση από την τηλεόραση είναι πολύ μικρή, αλλά η ζημιά έχει συντελεστεί στην παιδική ηλικία. Η απεξάρτηση από την τηλεόραση αναπληρώνεται όμως απ' όλα τα άλλα υποκατάστατα που είναι τα βιντεοπαιχνίδια, στερεοφωνικά, κομπιούτερ κι άλλα σύγχρονα πολυμέσα.

Τηλεοπτικά σκουπίδια

Έχει υπολογιστεί από έρευνες που έχουν γίνει ότι ένας ενήλικας που από τα πέντε του χρόνια βλέπει τηλεόραση για δύο ώρες την ημέρα, έχει μέχρι τα τριάντα του περάσει πολύ περισσότερο χρόνο μπροστά της, από εκείνον που χρειάστηκε να συμπληρώσει τις σπουδές του στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο, στο Λύκειο και στο Πανεπιστήμιο. Ακόμη έχει υπολογιστεί πως το μέσο ελληνόπουλο, μέχρι τα οχτώ του χρόνια έχει περάσει διπλάσιες ώρες βλέποντας τηλεόραση, απ' όσες ένας μαθητής πέρανα στο γυμνάσιο και λύκειο μαζί.

Απ' αυτά και μόνο τα στοιχεία προκύπτει κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο, η μεγάλη επίδραση της τηλεόρασης, όχι μόνο στα παιδιά αλλά και στους μεγάλους. Αν σκεφτούμε ότι τα σύγχρονα τηλεοπτικά προγράμματα κατακλύζονται από σκηνές βίας (ξυλοδαρμοί, δολοπλοκίες, φόνοι) και ακατάλληλες σκηνές ερωτικού περιεχομένου και έχοντας αποδείξει τη μεγάλη επίδραση της τηλεόρασης, μπορούμε να εξηγήσουμε πολλά κοινωνικά φαινόμενα της σημερινής εποχής όπως είναι : απομονωτισμός και εσωστρέφειας των ανθρώπων, η αύξηση της εγκληματικότητας. Επίσης δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα ναρκωτικά και η ραγδαία εξάπλωση του συνέπεσε με την εποχή της τηλεόρασης.

Είναι εύκολο κανείς να ξεχωρίσει ένα «ηλεκτρονικόπληκτο» παιδί απ' ένα άλλο. Θα το καταλάβει από την έλλειψη δραστηριότητας, τη σιωπή στην οποία αρέσκεται, στη διανοητική παθητικότητα από τη διαρκή κάμψη στις σχολικές επιδόσεις, που δε θέλγεται από το βιβλίο, απ' τα «walkman» που μπορεί να φορά στα αυτιά του και να ακούει μουσική, απομονωμένο από τους άλλους, από τη μουσική που προτιμά, όχι τη δημιουργική – να μάθει κάποιο όργανο – αλλά την κονσερβοποιημένη σε κασέτες, βίντεο.

Συγκίνηση προκαλεί η ομολογία μιας νέας κοπέλα της σημερινής γενιάς που λέει ότι : «Είμαστε κουρασμένοι από την πλήξη μάλλον, παρά από την προσπάθεια. Είμαστε πρόωρα γερασμένοι, αλλά όχι σοφοί. Ζούμε σ' ένα κόσμο που δεν τον έχουμε γνωρίσει παρά από την τηλεοπτική οθόνη.

Η ομολογία αυτή επιβεβαιώνει για πολλοστή φορά τις αρνητικές συνέπειες τηλεόρασης. Καθήλωση του παιδιού σε μια ολέθρια ακινησία, που έχει ως αποτέλεσμα την παθητικότητα σωματική ή πνευματική. Οι σχέσεις με το ανθρώπινο περιβάλλον οικογενειακό ή ευρύτερο

περιορίζονται ή καταργούνται και μετατρέπει τον τηλεθεατή σε δικό της δούλο καταδικασμένο σε απραξία και μοναξιά.

Ο φανταστικός κόσμος της τηλεόρασης, που δημιουργείται από τα πρόσωπα του μύθου των έργων, ιδιαίτερα στα παιδιά δημιουργεί ταύτιση αυτών με κάποιους ήρωες των έργων, που το επηρεάζουν βλαπτικά.

Η ψυχική ισορροπία ειδικά των παιδιών διαταράσσεται σοβαρά, αφού η βία, η πληθώρα των αντικοινωνικών τύπων που προβάλλονται του δημιουργούν ψυχική αγωνία και ολέθρια πρότυπα για μίμηση.

Έτσι το κάθε το άτομο τηλεθεατής – δούλος συνηθίζει να γίνεται από τα παιδικά του χρόνια κατευθυνόμενο, που δεν αυτενεργεί, αντικοινωνικό, χωρίς ιδανικά, με λάθος πρότυπα στη ζωή του, που χειραγωγείται εύκολα.

Ταύτιση του τηλεθεατή με τους ήρωες των έργων

Δεν είναι λίγες οι φορές που διαβάσαμε στον ημερήσιο τύπο ή ακούσαμε στις ειδήσεις τραγικά περιστατικά που συνέβηκαν και οφείλονται στους ήρωες πρότυπα των έργων που προβάλλονται. Αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε κάποια απ' αυτά.

Η TV έστησε «αγχόνη» στον 11χρονο Γιώργο Στύλο. Παρακολουθώντας τηλεόραση μαζί με την 5χρονη αδελφή του, ένα μεξικάνικο έργο που πρόβαλλε απαγχονισμούς, θέλησε να δείξει στη μικρή του αδελφή, πώς λειτουργούν οι κρεμάλες. Έτσι έφτιαξε ένα βρόχο, τον κρέμασε στο παράθυρο του δωματίου του και τον πέρασε στο κεφάλι του, μ' αποτέλεσμα τον απαγχονισμό του 11χρονου.

Ένα άλλο παιδί από το Αιγάλεω προσπάθησε να μιμηθεί την ιπτάμενη γιαγιά, που πρόβαλλε η τηλεόραση, πέφτοντας από το μπαλκόνι του σχολείου του.

Ο μικρός John 14 ετών έπιασε ένα γειτονόπουλο 6 ετών και προσπάθησε να το στραγγαλίσει... Όπως δε ο ίδιος ομολόγησε, το έκανε αυτό, γιατί το είδε σε έργο στην τηλεόραση. Ο ιατροδικαστής που εξέτασε τον 6χρονο, διαπίστωσε από τα ίχνη του στραγγαλισμού που βρήκε, ότι ο 14χρονος John είχε αντιγράψει πολύ πιστά ότι είδε στην τηλεόραση.

Ο ψεύτικος κόσμος της τηλεόρασης επιδρά και στους ενήλικες. Δεν είναι λίγες οι φορές, που οι ηθοποιοί που υποδύονται κάποιους ρόλους σε δημοφιλή σήριαλ, που προβάλλονται στην τηλεόραση, να δέχονται γράμματα από ενήλικα άτομα, που τους ζητούν είτε διορισμό στο δημόσιο, όταν υποδύονται το ρόλο κάποιου υπουργού, ή δουλειά,

όταν υποδύονται ρόλο επιτυχημένου επιχειρηματία, ή ιατρικές συμβουλές, όταν υποδύονται το γιατρό.

Τηλεόραση και οικογένεια

Στα θετικά στοιχεία της τηλεόρασης έχει ειπωθεί το επιχείρημα ότι κρατάει όλη την οικογένεια συγκεντρωμένη στο σπίτι. Ναι αλλά ποια είναι πραγματικά η επίδραση της πάνω σ' αυτή; Δένει τα μέλη της οικογένειας ή τα απομονώνει, καθώς όλοι βλέπουν το ίδιο έργο, χωρίς να μιλούν και ο καθένας να καταλαβαίνει με το δικό του τρόπο; Οι λίγες ώρες που μένουν για επικοινωνία ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά, ξοδεύονται στην ομαδική μοναξιά των ήχων και των εικόνων. Έτσι η οικογένεια χάνει τη συνήθεια ακόμη και να μιλά, κυρίως δε να σκέπτεται και τα μέλη της αποξενώνονται ολοένα και περισσότερο. Είναι σύνηθες το φαινόμενο τα παιδιά ξυπνώντας τα Σαββατοκύριακα να κατευθύνονται προς την τηλεόραση, χωρίς να κοιτάζουν γύρω τους και μη έχοντας διάθεση για συνομιλία και κουβέντα, ως υπνωτισμένα στρατιωτάκια πατούν το κουμπί της τηλεόρασης για να παρακολουθήσουν τα αγαπημένα τους παιδικά.

Το θερμοκήπιο λοιπόν της οικογένειας έχασε τη ζεστασιά του, από τότε που εμφανίστηκε η τηλεόραση. Υπάρχουν γονείς και κυρίως μητέρες, που συμμαχισαν με την τηλεόραση, προτρέποντας τα παιδιά τους να παρακολουθήσουν τα παιδικά κινούμενα σχέδια ή τους βάζουν κάποια βιντεοταινία, αρκεί ν' απαλλαγούν απ' τη φασαρία τους, για να κάνουν ανενόχλητες τις δουλειές του σπιτιού, ή ν' απολαύσουν τον καφέ τους και την κουβέντα με μια φίλη τους και γενικά ν' αφεθούν ελεύθερες στα δικά του ενδιαφέροντα.

Πως η τηλεόραση μπορεί να μετατραπεί σε πειθαρχικό υπηρέτη;

Η τηλεόραση ως τεχνολογικό και κοινωνικό φαινόμενο είναι ένα πανίσχυρο μικρό θηρίο που έχει μόνιμα θρονιαστεί στα σπίτια μας, για να μείνει εκεί πολλά χρόνια μεγαλώνοντας διαρκώς και θεριεύοντας. Το αν θ' αφήσουμε να μας κατασπαράξει ή θα το δαμάσουμε, για να μας εξυπηρετεί, εξαρτάται από τους αρμοδίους, αλλά κι από το τι κάνουμε εμείς, για να το ημερέσουμε και να το κάνουμε ωφέλιμο και ευεργετικό για την κοινωνία μας.

Δυστυχώς στο όνομα του κέρδους δεν υπάρχει κανείς που ν' αναλαμβάνει την ευθύνη της ηθικής των προγραμμάτων. Ο βασικός

σκοπός λειτουργία της που είναι παιδαγωγικός και μορφωτικός ξεχνιέται από τους υπεύθυνους, μπροστά στον αγώνα τους να πετύχουν υψηλά ποσοστά τηλεθέασης.

Ποιος θα μας προφυλάξει από τους επίορκους δημοσιογράφους, που μόλις αντιληφθούν δυστύχημα ή σκάνδαλο, αρπάζουν την κάμερα για να καταγράψουν και στη συνέχεια να προβάλλουν ότι πιο σκανδαλοθηρικό υλικό, όλη την πίκρα, τον πόνο, το αίμα και τη βία, παραβαίνοντας κάθε δημοσιογραφική δεοντολογία; Ποιος φέρνει ευθύνη για ό,τι μπαίνει στο σπίτι μας σήμερα;

Ποιος θα προστατέψει το παιδί τηλεθεατή από τα θεάματα βίας, ανηθικότητας;

Μήπως τώρα μας είναι εύκολο ν' απαντήσουμε στο ερώτημα, που πήγαν οι αρχές, οι αξίες, τα ιδεώδη και τα ιδανικά, για τα οποία κάποτε ο άνθρωπος θυσιάζε και τη ζωή του;

Το θέμα της τηλεόρασης ως μέσο ενημέρωσης, διασκέδασης, αλλά και διαπαιδαγώγησης είναι ένα πρόβλημα, που πρέπει πρώτα η πολιτεία επιτέλους να το λύσει, αφού αυτή έχει την τελική ευθύνη των πάντων. Αυτή νομοθετεί, ελέγχει θεσμούς και λειτουργούς. Πρέπει να θεσπίσει νόμους αυστηρούς, που να λειτουργούν απαγορευτικά κι ως ασφαλιστικές δικλείδες ν' αποτρέπουν την προβολή << τηλεοπτικών σκουπιδιών >>.

Οι γονείς θα πρέπει να στρέψουν την προσοχή τους, αλλά κι όλοι μας ως τηλεθεατές, στην επιλεκτική παρακολούθηση εκείνων των προγραμμάτων που διαπαιδαγωγούν, μορφώνουν, ξεκουράζουν, μας ψυχαγωγούν αγνά, καλλιεργούν αρχές, αξίες, ιδεώδη και ιδανικά.

Είναι κρίμα αλήθεια, ενώ διαλέγουμε με τόση προσοχή και φροντίδα τα ρούχα που θα ντυθούμε ή θα ντύσουμε τα παιδιά μας, ή πηγαίνοντας σ' ένα εστιατόριο παραγγέλνουμε φαγητά της προτίμησης μας και δεν αφιερώνουμε καθόλου χρόνο σ' αυτό που θα θρέψει και θα ντύσει νου και ψυχή. Αυτά δεν μπορεί να είναι άλλα από μορφωτικά προγράμματα που προβάλλονται στην τηλεόραση, που αναδεικνύουν τον ελληνικό τρόπο ζωής, την ελληνική σκέψη, την ελληνορθόδοξη παράδοση, τα ελληνικά ήθη και έθιμα, το δικό μας πολιτισμό, τα ελληνικά γράμματα.

Η τηλεόραση μπορεί να μετατραπεί σε αγαθό υπηρέτη του ανθρώπου και ν' αναδείξει τις θετικές πλευρές της, που είναι πολλές με τεράστια σημασία για τον άνθρωπο.

Η θετική πλευρά της τηλεόρασης

Οι θιασώτες της αγαθής πλευράς της τηλεόρασης τη χαρακτηρίζουν ως «παράλληλο σχολείο». Υποστηρίζουν ότι κάτω από ορισμένες όρους και προϋποθέσεις μπορεί ν' ασκεί παιδαγωγική μορφωτική επίδραση και να υπηρετεί το βασικό σκοπό λειτουργίας της. Επισημαίνουν ότι συντροφεύει τον άνθρωπο πολλές ώρες την ημέρα, τον διασκεδάζει, τον ψυχαγωγεί.

Έχει την δύναμη να φέρνει μπροστά σου όλο τον κόσμο κι έτσι χάρη σ' αυτή να γίνεται ο κόσμος ένα «παγκόσμιο χωριό». Βοηθά τον τηλεθεατή της να γνωρίσει πολιτισμούς λαών, παραδόσεις με τα διάφορα ντοκιμαντέρ, περιηγήσεις στην άγρια φύση τα ζώα και τα φυτά, τους γήινους παραδείσους και τις θελκτικές θάλασσες. Ενημερώνει, πληροφορεί γι' όλα τα παράξενα κι όμως αληθινά γεγονότα που συμβαίνουν στην πλάση και στην ανθρώπινη δημιουργία. Ψυχαγωγεί, διασκεδάζει με προγράμματα, κινηματογραφικές ταινίες, τηλεοπτικά παιχνίδια.

Διδάσκει με τα προγράμματα της εκπαιδευτικής τηλεόρασης, προβάλλοντας προγράμματα πολιτιστικά, εκπαιδευτικά. Προβάλλει ντοκιμαντέρ, που σε ταξιδεύουν σε βυθούς θαλασσών, στη σελήνη, στο διάστημα, σε μουσεία του κόσμου, σε αθλητικές εκδηλώσεις, σε λαούς που μαθαίνουμε τα ήθη και έθιμα τους, μας ενημερώνει για τις έρευνες και κατακτήσεις της επιστήμης και του πνεύματος και τόσα ακόμα άλλα που δε μαθαίνουμε αν έλειπε.

Κρατάει την οικογένεια συγκεντρωμένη στο σπίτι για να παρακολουθήσουν όλοι μαζί τα προγράμματα της. Βγάζει τον άνθρωπο από την απομόνωσή του, γιατί σου φέρνει κοντά σου ανθρώπους που βρίσκονται στην άλλη άκρη της γης.

Η τηλεόραση είναι ένα παράθυρο στον κόσμο, αρκεί να μη βλέπει στον ακάλυπτο ή στο φωταγωγό! Ο ρόλος της είναι πολύπλευρος και στο μας είναι ακόμα να τον κάνουμε ωφελιμότερο!

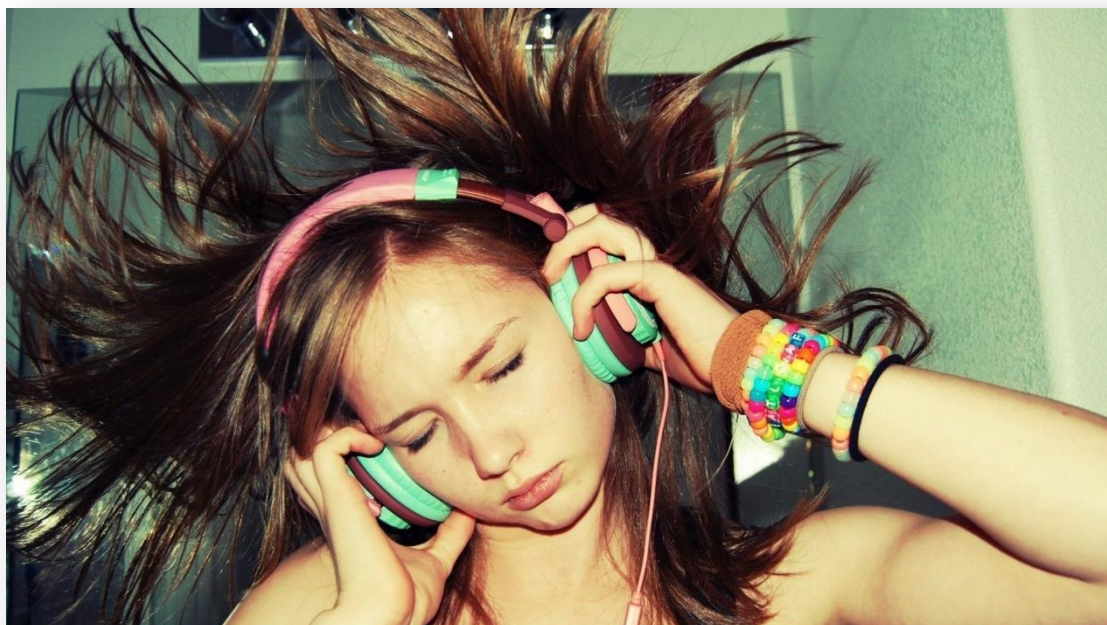
Μουσική

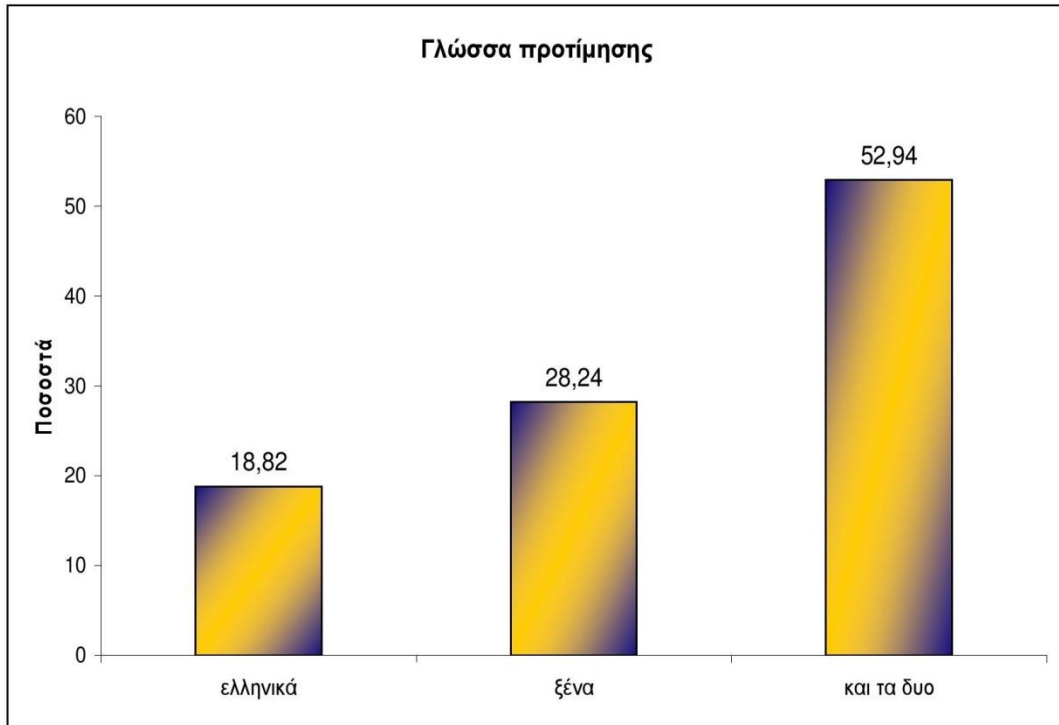
Περίληψη

Η έρευνα αφορά τούς νέους ηλικίας 15 - 18 ετών και τις μουσικές τούς προτιμήσεις, καθώς και το πώς αλλά και το γιατί ασχολούνται με τη μουσική. Πραγματοποιήθηκε με δημοσκόπηση. Σκοπός της είναι η καταγραφή των διαφορετικών προτιμήσεων των νέων και τούς τρόπους με τούς οποίους ασχολούνται με αυτή. Παρουσιάζονται πληροφορίες σχετικά με τα επικρατέστερα στις προτιμήσεις μουσικά είδη (ροκ, ποπ, ραπ). Σύμφωνα με τα διαγράμματα οι υποθέσεις της έρευνας επαληθεύτηκαν, δηλαδή πράγματι κυριαρχούν ορισμένα μόνο είδη, ένα μεγάλο ποσοστό δεν ασχολείται με κάποιο μουσικό όργανο, σχεδόν οι μισοί αφιερώνουν πάνω από δύο ώρες και περίπου όλοι αποκτούν τα κομμάτια πού θέλουν ελεύθερα από το διαδίκτυο.

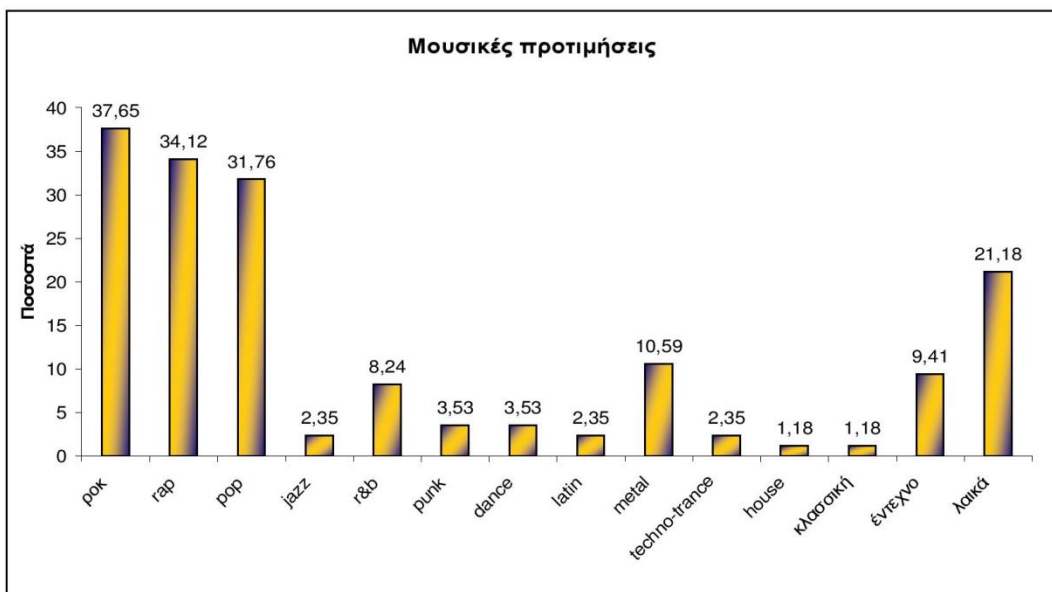
Εισαγωγή

Οριοθέτηση Ερευνήθηκαν οι μουσικές προτιμήσεις των νέων ηλικίας 15 - 18 ετών και η σχέση που έχουν με τη μουσική, δηλαδή οι ώρες που αφιερώνουν στην ακρόαση μουσικής, τούς λόγους για τούς οποίους την ακούν και το αν ασχολούνται οι ίδιοι με κάποιο μουσικό όργανο. Επιπλέον, ερευνήθηκε ο τρόπος ενημέρωσής τούς και οι παράγοντες που τούς επηρεάζουν στην επιλογή της μουσικής που ακούν.

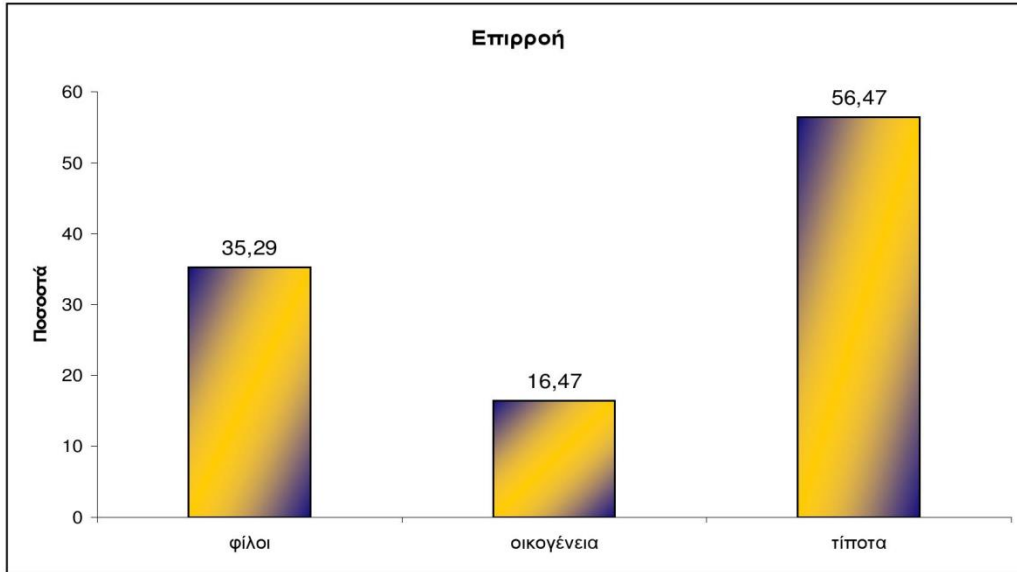

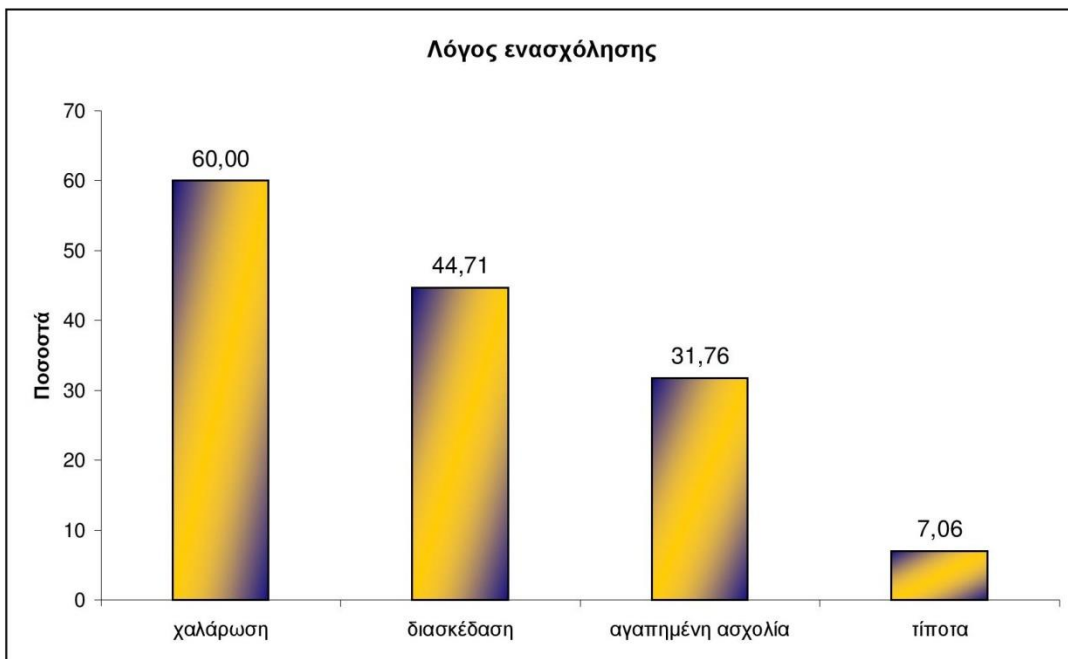
Διάγραμμα 3.1: Γλώσσα προτίμησης

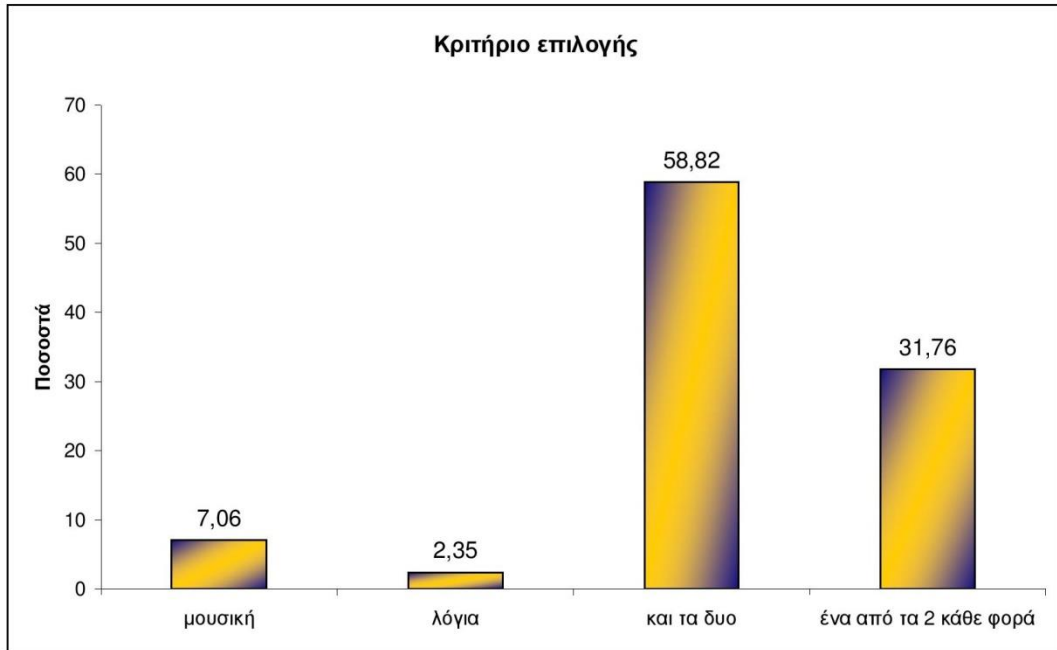
Διάγραμμα 2.1: Μουσικές προτιμήσεις των νέων.

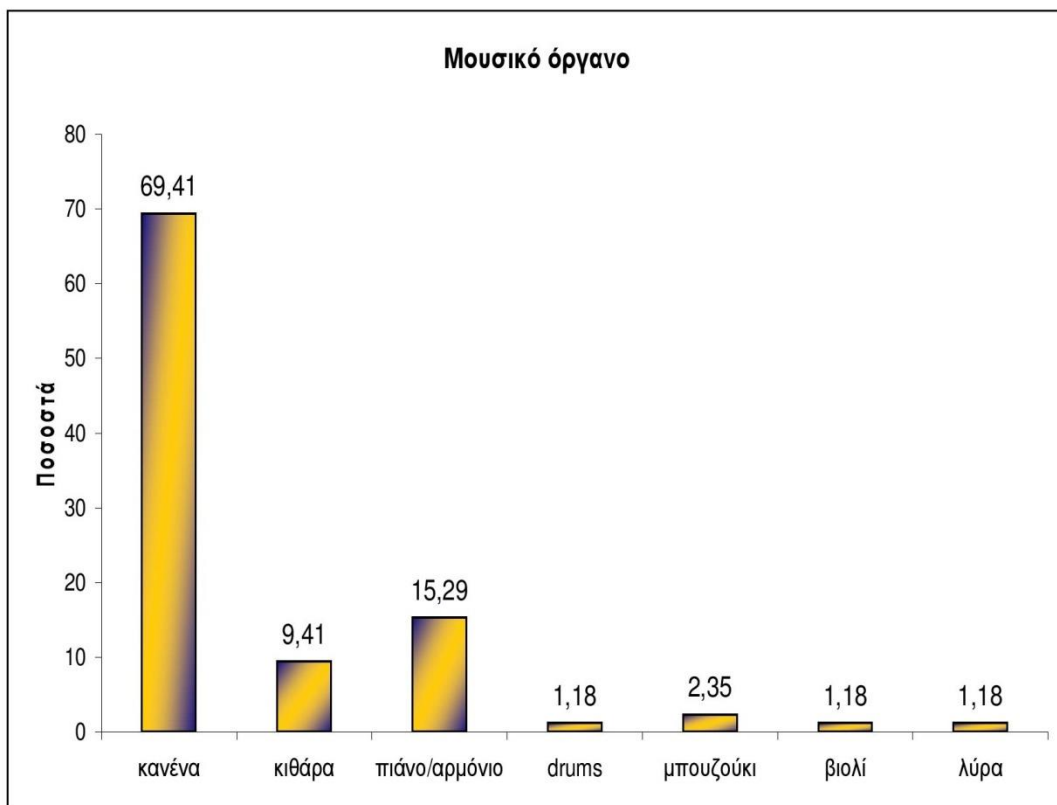
Διάγραμμα 7.1: Επιρροή στον τομέα των προτιμήσεων.

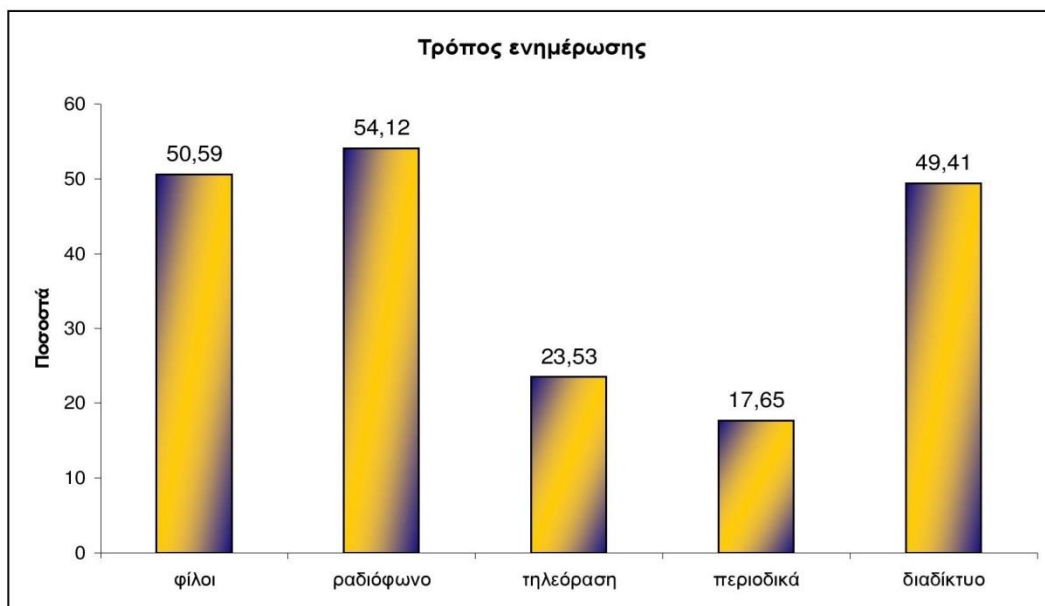
Διάγραμμα 6.1: Λόγοι ενασχόλησης των νέων με τη μουσική.

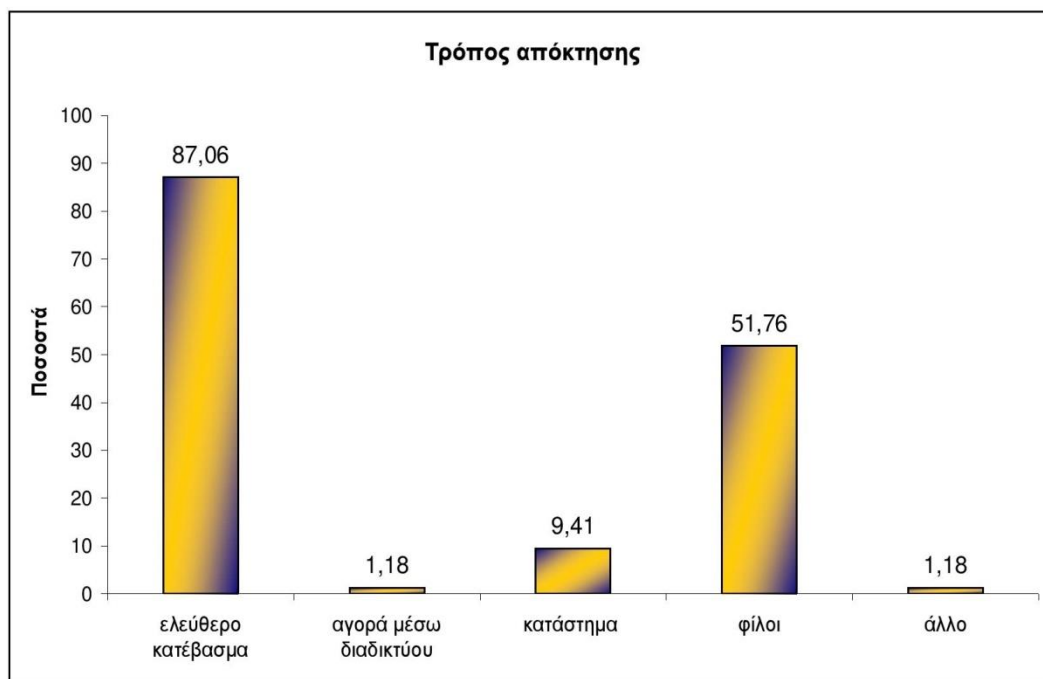
Διάγραμμα 4.1: Κριτήριο επιλογής τραγουδιών.

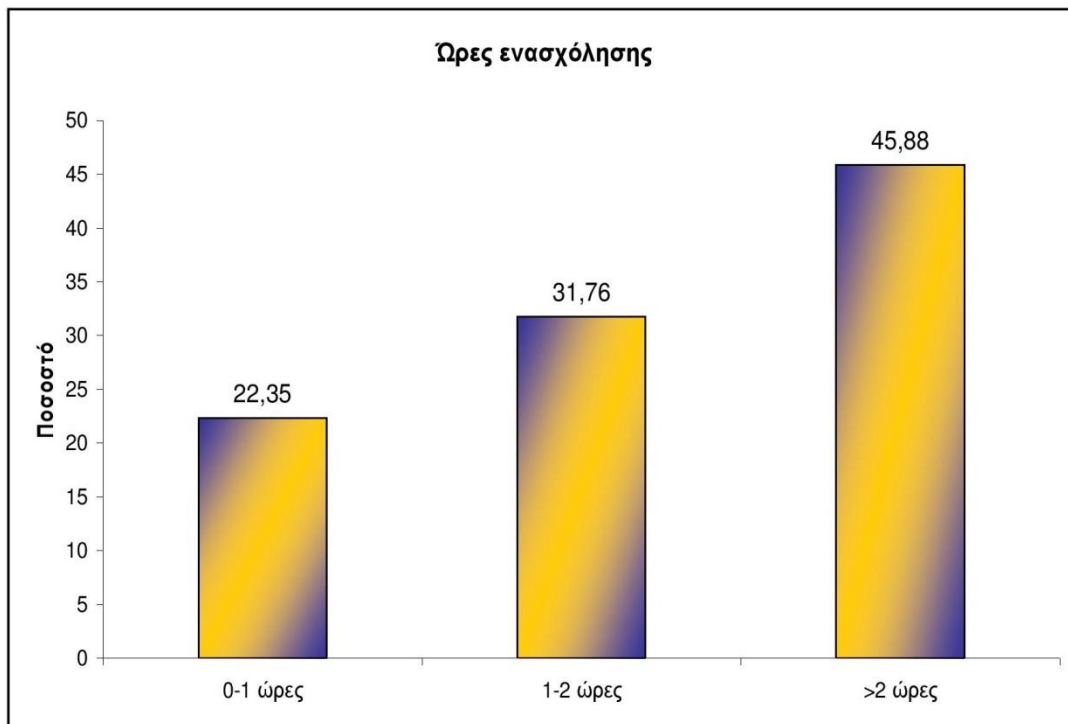
Διάγραμμα 9.1: Μουσικά όργανα που παίζουν οι νέοι.

Διάγραμμα 5.1: Τρόποι ενημέρωσης των νέων.

Διάγραμμα 8.1: Τρόπος απόκτησης τραγουδιών.

Διάγραμμα 1.Α.1: Ώρες ενασχόλησης με τη μουσική.

Συμπεράσματα – Προτάσεις

Κατάλογος συμπερασμάτων :

Είναι εμφανές ότι ένα μεγάλο μέρος των νέων (45,88%) ασχολείται για παραπάνω από δυο ώρες με τη μουσική, επομένως αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της καθημερινότητάς τους. Πιθανόν αυτό συμβαίνει επειδή το 60% ακούει μουσική για να χαλαρώσει και το 44,71% για να διασκεδάσει, κάτι που χρειάζονται οι νέοι λόγω του βεβαρημένου προγράμματός τους. Παρατηρείται ότι τα κορίτσια που αφιερώνουν πολλές ώρες είναι περισσότερα από τα αγόρια, 54% έναντι 34,29%. Τα κυριότερα μουσικά ρεύματα που επικρατούν είναι η ροκ (37,65%), η ραπ (34,12%) και η ποπ (31,76%), η ροκ αποτελεί ένα είδος που βοηθά στην εκτόνωση, η ραπ είναι δημοφιλής για τη ρυθμικότητα της και τους στίχους, συχνά εμπνευσμένοι από την καθημερινή ζωή και η ποπ χάρη στη μελωδικότητα της. Το ποσοστό κοριτσιών που ακούει ποπ (42%) και λαϊκά (26%) είναι μεγαλύτερο από των αγοριών ενώ τα αγόρια επικρατούν στη metal (20%) και rap (37,4%), ίσως επειδή θεωρούνται πιο "σκληρά" είδη μουσικής. Σχετικά με τη γλώσσα προτίμησης τα αγόρια που ακούν κυρίως ελληνικά είναι το 25,71% έναντι του 14% των κοριτσιών. Τα κορίτσια προτιμούν το ραδιόφωνο για την ενημέρωσή τους σχετικά με τη μουσική -62% έναντι 42,86% των αγοριών- ενώ τα αγόρια επιλέγουν το διαδίκτυο σε αντίθεση με τα κορίτσια, 71,43% και 34%, αντίστοιχα. Το ποσοστό των κοριτσιών που προτιμούν να αγοράζουν τα cd που θέλουν (14%) είναι μεγαλύτερο από αυτό των αγοριών (2,86%), ενώ ελεύθερα από το διαδίκτυο κατεβάζει το 94% των αγοριών σε αντίθεση με το 82% των κοριτσιών. Το 17,14% των αγοριών παίζει κιθάρα σε αντίθεση με το 4% των κοριτσιών.

Συνεπώς η αρχική υπόθεση επαληθεύτηκε με μόνη εξαίρεση το γεγονός ότι δεν είναι πολλοί εκείνοι που επηρεάζονται από το φιλικό τους περιβάλλον.

Προτάσεις για συμπληρωματικές έρευνες :

Θα μπορούσε να ερευνηθεί επίσης το ίδιο δείγμα σε μερικά χρόνια, ώστε να παρατηρήσουμε τυχόν μεταβολές στις προτιμήσεις και την ενασχόλησή τους με τη μουσική στο πέρασμα των χρόνων, για να δούμε ποια από αυτά τα είδη και συνήθειες είναι χαρακτηριστικά της εφηβικής ηλικίας και ποια μιας πιο ώριμης. Επιπροσθέτως, θα μπορούσαν να μελετηθούν οι μουσικές προτιμήσεις σε σχέση με τη συμπεριφορά και το χαρακτήρα του καθένα, διότι θεωρείται ότι τα άτομα επηρεάζονται από τα ακούσματά τους και κάθε είδος εξιστορεί διαφορετικά πράγματα και με διαφορετικό τρόπο.

Διαδίκτυο

Η επίδραση των κοινωνικών δικτύων στη ζωή των νέων

Η λειτουργία των κοινωνικών δικτύων (π.χ. Facebook, Twitter, MSN κ.α.) είναι ένα επίκαιρο θέμα που έχει απασχολήσει πολλούς ανθρώπους και οι απόψεις για το αν επιδρά θετικά ή αρνητικά στη ζωή μας δίστανται. Τα κοινωνικά δίκτυα έχουν ένα μεγάλο αριθμό πλεονεκτημάτων. Πρώτα πρώτα, είναι ένας εύκολος τρόπος επικοινωνίας για όλους τους ανθρώπους και ειδικά τους νέους. Λόγω του λιγοστού ελεύθερου χρόνου οι νέοι καταφεύγουν στο διαδίκτυο για να επικοινωνήσουν με τους φίλους τους και έτσι βρίσκουν την ευκαιρία να εκφράσουν πιο εύκολα τα συναισθήματά τους και να ξεδιπλώσουν τον εσωτερικό τους κόσμο, κάτι που δυσκολεύονται να κάνουν πρόσωπο με πρόσωπο. Επίσης, για τους νέους οι οποίοι κατοικούν σε επαρχίες, έξω από την πόλη, λόγω των λιγοστών δυνατοτήτων να συναντηθούν και να συναναστραφούν με άτομα της ηλικίας τους, η επικοινωνία μέσω των κοινωνικών δικτύων αποτελεί λύση στο πρόβλημά τους. Παράλληλα, μέσω των κοινωνικών δικτύων οι άνθρωποι έχουν άνετη πρόσβαση στην πληροφορία. Η αναζήτηση πληροφοριών μέσω του διαδικτύου είναι πιο ενδιαφέρουσα από ένα βιβλίο ή μια εγκυκλοπαίδεια, επειδή εκεί υπάρχει εικόνα αλλά και ήχος. Είναι γεγονός ότι οι νέοι σήμερα δεν παρακολουθούν συχνά δελτία ειδήσεων, δε διαβάζουν εφημερίδες και αυτό έχει ως συνέπεια να μην ενημερώνονται επαρκώς για τα επίκαιρα γεγονότα που διαδραματίζονται στον κόσμο. Αυτό το κενό ως ένα σημείο αναπληρώνεται μέσω των κοινωνικών δικτύων. Δηλαδή, καθώς οι νέοι ψυχαγωγούνται και συνομιλούν με άλλα άτομα, βρίσκουν παράλληλα την ευκαιρία να ενημερωθούν για σοβαρά κοινωνικά ζητήματα που επηρεάζουν χώρες και λαούς. Για παράδειγμα φυσικά γεγονότα, θεομηνίες και πόλεμοι που πλήττουν τα τελευταία χρόνια τον πλανήτη μας, όπως το τσουνάμι και οι καταστροφές που έλαβαν χώρα στην Ιαπωνία πρόσφατα. Επιπρόσθετα, ένα σημαντικό πλεονέκτημα των κοινωνικών δικτύων είναι η ψυχαγωγία που προσφέρουν στους νέους-χρήστες. Οι νέοι προτιμούν να περνούν τον ελεύθερό τους χρόνο μένοντας στο σπίτι και να εξερευνούν τα κοινωνικά δίκτυα στα οποία είναι μέλη. Είναι όμως πια κοινά αποδεκτό, ότι τα κοινωνικά δίκτυα επιδρούν αρνητικά στη ζωή των μαθητών με διάφορους τρόπους.

Καταρχήν, οι μαθητές καταλήγουν να είναι εξαρτημένοι από τη χρήση τέτοιων δικτύων (π.χ. facebook). Σπαταλούν ημερησίως πολλές ώρες, περισσότερες από όσες πραγματικά θα έπρεπε να σπαταλούσαν και κατανατούν παθητικοί δέκτες των μηνυμάτων με τα οποία τους βομβαρδίζουν καταγιγιστικά τα κοινωνικά δίκτυα. Δεν είναι λίγες οι φορές που μαθητές πέφτουν θύματα εξαπάτησης από τέτοια μηνύματα. Παράλληλα, παρατηρείται συχνά οι μαθητές να αγνοούν τα μαθήματα του σχολείου και να προτιμούν την “ψυχαγωγία” μέσω των δικτύων και κατ’ επέκταση να υστερούν από την μόρφωσή τους. Οι συνέπειες μπορεί να είναι καταστροφικές γι’ αυτούς καθώς μένουν πίσω στις σχολικές τους υποχρεώσεις. Είναι επίσης γεγονός ότι κυρίως μικρά παιδιά και έφηβοι εξαπατούνται από μεγαλύτερους που παρουσιάζονται στα κοινωνικά δίκτυα με “πλαστή ταυτότητα”, με ψεύτικα, δηλαδή, στοιχεία και που σκοπό έχουν να ξεγελάσουν τα παιδιά για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα. Υπήρξαν στο παρελθόν αρκετά περιστατικά που αφορούσαν την κακομεταχείριση ανηλίκων, που έπεσαν θύματα καλοστημένης απάτης μέσω του διαδικτύου. Οφείλουμε, επίσης, να επισημάνουμε ότι μέσω των κοινωνικών δικτύων διαρρέουν ταχύτατα προσωπικά στοιχεία των χρηστών και μη. Συχνά οι χρήστες είναι υποχρεωμένοι, βάσει των κανονισμών που διέπονται από τους “ιδιοκτήτες” τέτοιων δικτύων και ιστοσελίδων, να παρουσιάζουν σε συγκεκριμένες ιστοσελίδες στο διαδίκτυο τα προσωπικά τους στοιχεία έτσι ώστε να γίνονται μέλη σ’ αυτές. Επιπλέον, έχουν την τάση να αναρτούν φωτογραφίες τους. Έτσι, μπορεί οποιοσδήποτε ανά πάσα στιγμή να πάρει προσωπικά δεδομένα κάποιου παιδιού-χρήστη και να το βλάψει. Τέλος, μέσω των κοινωνικών δικτύων συντονίζονται κινήματα, εξεγέρσεις και διαδηλώσεις (π.χ. τα γεγονότα τα οποία εξελίσσονται αυτή τη στιγμή στις Αραβικές χώρες). Χωρίς αμφιβολία, τα κοινωνικά δίκτυα διαθέτουν πολλά πλεονεκτήματα, αλλά εγκυμονούν και πολλούς κινδύνους. Καθήκον και χρέος όλων μας είναι να μην εξαρτώμαστε από αυτά και να μην επιτρέπουμε να δρουν αρνητικά στη ζωή μας. Ας κρατήσουμε μόνο τα θετικά που μας προσφέρουν.

Τύπος

Οι εφημερίδες ήταν και θα παραμείνουν το αρχέτυπο της μαζικής επικοινωνίας, παρά τις σημαντικές προκλήσεις που δέχονται στην εποχή της ψηφιακής επικοινωνίας και του Ιντερνετ. Ωστόσο, οι εφημερίδες συνεχίζουν παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες να μην μπορούν να προσελκύσουν το νεανικό κοινό, που θα αποτελούσε τη βάση για το μελλοντικό τους αναγνωστικό κοινό. Κι αν οι σημερινοί νέοι δεν μάθουν να διαβάζουν εφημερίδες, ο Τύπος ως βιομηχανία θα αντιμετωπίσει σημαντικά προβλήματα στο μέλλον.

Εμφάνιση

Ενας από τους πολλούς παράγοντες που θα παίξουν κάποιο ρόλο όσον αφορά την εμφάνιση των εφημερίδων στην επόμενη δεκαεπταετία είναι η αναγνωσιμότητα. Αν και η εμφάνιση και το περιεχόμενο των εφημερίδων εν μέρει συνδέεται με τις προτιμήσεις και τις απαιτήσεις των αναγνωστών (ή καλύτερα στο πώς τις αντιλαμβάνονται οι διευθυντές και οι εκδότες των εφημερίδων), οι παράγοντες που επηρεάζουν την αναγνωσιμότητα είναι: η ηλικία, το επίπεδο μόρφωσης, το εισόδημα και η απασχόληση, η σύνθεση νοικοκυριού, αν το κοινό ζει στο κέντρο ή στα προάστια, ο ελεύθερος χρόνος, ιδίως ο χρόνος που αφιερώνεται για ανάγνωση και βεβαίως ο ανταγωνισμός από τα άλλα ΜΜΕ.

Η ηλικία είναι, όπως πολλοί ερευνητές υποστηρίζουν, ο καθοριστικός παράγοντας των ενημερωτικών αναγκών. Η ομάδα με τους περισσότερους αναγνώστες βρίσκεται ανάμεσα στους 35 με 65 ετών. Αυτοί που ανήκουν στην ηλικιακή κατηγορία των 35-44 εμφανίζουν παραδοσιακά υψηλότερα ποσοστά αναγνωσιμότητας. Το πρόβλημα όμως εντοπίζεται στην ηλικιακή κατηγορία των 18-24 ετών, που εμφανίζουν μια σταθερά αρνητική σχέση με τις εφημερίδες. Κι αυτό το φαινόμενο παρατηρείται διεθνώς. Μια ακόμη αρνητική συσχέτιση είναι ότι ο σημερινός πληθυσμός των 18-24 ετών είναι μικρότερος σε σχέση με αυτόν προς τριακονταετίας, γεγονός που δημιουργεί ένα επιπρόσθετο πρόβλημα για τις εφημερίδες, κι όπως δείχνουν οι τάσεις, στις σύγχρονες ανεπτυγμένες κοινωνίες ο αριθμός τους δεν αυξάνει ανάλογα με τις ηλικίες. Ήδη ως γνωστόν εμφανίζεται το λεγόμενο δημογραφικό πρόβλημα. Αν το δούμε αυτό μακροπρόθεσμα και σε σχέση με την υπάρχουσα τάση, δηλαδή, ένας όλο και μεγαλύτερος αριθμός νεαρών ατόμων να αποφεύγει τις εφημερίδες, το πρόβλημα ενδεχομένως να καταστεί ανεπίλυτο σε τριάντα χρόνια. Για αυτό τον λόγο, οι εφημερίδες

πρέπει από τώρα να δημιουργήσουν συνήθειες ανάγνωσης στους σημερινούς νέους.

Ωστόσο, οι συνήθειες των σημερινών νέων είναι άλλος ένας παράγοντας όσον αφορά το προφίλ του αυριανού αναγνώστη των εφημερίδων. Είναι διεθνώς γνωστό ότι οι σημερινοί έφηβοι διαβάζουν κατά πολύ λιγότερο εφημερίδες σε σύγκριση με αυτούς της προηγούμενης δεκαετίας. Ένας Αμερικανός μελετητής, ο Κομπ-Ουόλγκρεν, αναφέρει μια σειρά από λόγους όσον αφορά την «απάθεια των σημερινών εφήβων» απέναντι στις εφημερίδες. Αυτοί είναι:

- 1) Το επίπεδο μόρφωσης και διαθέσιμου χρόνου προς ανάγνωση.
- 2) Ο ανταγωνισμός από την τηλεόραση και των σύγχρονων τεχνολογιών της ψυχαγωγίας καθώς έχουν συμβάλλει στην αντικατάσταση της ανάγνωσης η οποία κατείχε κάποτε περίοπτη θέση στις οικιακές δραστηριότητες.
- 3) Η αλλαγή του τρόπου ζωής, συμπεριλαμβανομένου και του ελεύθερου χρόνου.
- 4) Η παραδοσιακή συνήθεια διαβάσματος των μαθημάτων τα Σαββατοκύριακα.
- 5) Η εικόνα των εφημερίδων (π.χ., από έρευνες στις ΗΠΑ, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι ένα μεγάλο μέρος του νεανικού κοινού, αντιμετωπίζει τις εφημερίδες ως ένα μέσο παραδοσιακό και «μεσόκοπο» που καλύπτει τις ασχολίες και τα ενδιαφέροντα των μεγάλων).

Κάθε ένας από αυτούς τους παράγοντες, από μόνος του ή σε συνδυασμό, μπορεί να επιφέρει σημαντικές επιπτώσεις ή τροποποιήσεις στη μελλοντική αναγνωσιμότητα και οι εφημερίδες οφείλουν να τους διερευνήσουν. Εάν και η αναγνωσιμότητα των εφημερίδων έχει παρουσιάσει πτωτική πορεία την τελευταία δεκαετία, η τάση αυτή μπορεί να μη συνεχιστεί εάν κάποιος από τους πέντε αυτούς παράγοντες αλλάξει.

Ωστόσο, το πιο σημαντικό είναι το επίπεδο μόρφωσης και του διαθέσιμου χρόνου προς ανάγνωση. Κι αυτό γιατί μπορεί μεν όλοι οι σημερινοί έφηβοι να πηγαίνουν στο σχολείο, αυτό δεν σημαίνει ότι ιδίως στις μέρες μας έχουν μάθει να διαβάζουν, όπως οι αντίστοιχοι τους στις προηγούμενες δεκαετίες. Σε σύγκριση με το παρελθόν, στην εποχή της εικόνας, η προφορική διδασκαλία γίνεται όλο και πιο δύσκολο να κατανοηθεί, εάν δεν συνοδεύεται από ανάλογο οπτικοακουστικό υλικό.

Τούτο σημαίνει ότι όσο, λόγου χάρη, τα ελληνικά σχολεία δεν αναπροσαρμόζονται στα νέα δεδομένα, οι σημερινοί μαθητές αυτό που κάνουν είναι απλώς να διαβάζουν χωρίς να κατανοούν (σε συνδυασμό με το ότι τα σχολεία τείνουν να καταστούν ένα είδος εξεταστικού κέντρου), κι όταν δεν κατανοούν αντιπαθούν το διάβασμα ακόμη περισσότερο. Κάτι τέτοιο έχει μακροπρόθεσμα αρνητικές επιπτώσεις για κάθε μορφή έντυπης επικοινωνίας. Και εδώ θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η ανάγνωση ως συνήθεια δημιουργείται στην εποχή της εφηβείας.

Πέρα από το σχολείο, καθοριστικό ρόλο παίζουν οι αναγνωστικές συνήθειες των γονέων. Έχει παρατηρηθεί ότι όσο μεγαλύτερες είναι οι αναγνωστικές συνήθειες εφημερίδων των γονέων, τόσο περισσότερο πιθανόν είναι τα παιδιά τους να στραφούν στην ανάγνωση των σελίδων του Τύπου. Όμως επειδή τα τελευταία χρόνια, η διείσδυση των εφημερίδων στο μέσο νοικοκυριό εμφανίζει πτώση, τα σημερινά παιδιά δεν έχουν καν το έρεισμα να δημιουργήσουν κάποια συνήθεια ανάγνωσης των εφημερίδων.

Επιπλέον, η σύνθεση του νοικοκυριού είναι ένας σημαντικός παράγοντας που σχετίζεται με το μέλλον των εφημερίδων. Κι αυτό γιατί η αγορά εφημερίδων από ένα νοικοκυριό δεν ενδιαφέρει μόνον τις πωλήσεις, αλλά και τις διαφημίσεις. Λόγου χάρη, η παραδοσιακή εικόνα του ανδρόγυνου με τα δύο παιδιά τείνει, τουλάχιστον στο εξωτερικό, αλλά εμφανίζεται και στη χώρα μας, να εξασθενήσει. Για πολλούς λόγους, ο αριθμός της τετραμελούς οικογένειας έχει μειωθεί στα 2,7 άτομα. Αυτό σημαίνει ότι οι εφημερίδες σε σχέση με το παρελθόν έχουν μικρότερη ανθρωπογεωγραφική κάλυψη.

Στα σχολεία

Για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά και για άλλους που δεν μπορούν να αναφερθούν εδώ, είναι σημαντικό οι εφημερίδες να αναζητήσουν τους νέους και το μόνο μέρος που μπορούν μαζικά να τους βρουν είναι το σχολείο. Εάν οι εφημερίδες κατορθώσουν να ενισχύσουν τον ρόλο τους ως εκπαιδευτικό εργαλείο στην τάξη, τότε θα έχουν βρει μια δίοδο για να γίνουν περισσότερο ελκυστικές στα νεαρά άτομα.

Βέβαια θα μπορούσε κάποιος να αντιπροτείνει ότι η «έκθεση» των νεαρών ατόμων δεν συνιστά ότι αυτοί απαραίτητα θα στραφούν στην ανάγνωση των εφημερίδων. Όμως μελέτες που έχουν διεξαχθεί στις ΗΠΑ, τα πορίσματά τους υποστηρίζουν ακριβώς το αντίθετο. Οι μελέτες αυτές έδειξαν ότι όσο πιο έντονη είναι η παρουσία εφημερίδων στην τάξη, τόσο περισσότερο πιθανόν είναι τα νεαρά άτομα να προστρέξουν

σε αυτές στο μέλλον. Στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής πολιτικής, οι εκδότες και το υπουργείο Παιδείας θα ήταν σκόπιμο από κοινού να διερευνήσουν τρόπους ώστε ο Τύπος να εισέλθει στα σχολεία. Τούτο θα βοηθήσει τόσο τον Τύπο όσο και την εκπαίδευση στον εκσυγχρονισμό τους

Πηγές

1. Beard KW, Wolf EM. Modification in the proposed diagnostic criteria for Internet addiction. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*. 2001;4(3):377-83.
2. Goldberg (1998). Technological addictions. *Clinical psychology Forum*, 76, 14-19.
3. http://www.ipem-doe.gr/ep_bima/epistimoniko_bima_6/11_koumentos.pdf
4. http://14gymaris.lar.sch.gr/drupal/sites/default/files/ergasies_mathiton/Neoi%20kai%20thleorash.pdf
5. http://energostimotis.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=749:-lifestyle-&catid=120:2008-11-25-13-36-48&Itemid=494
6. http://edromos.gr/index.php?option=com_k2&view=item&id=1955:%CE%BD%CE%AD%CE%BF%CE%B9-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B9%CE%BA%CE%AE&Itemid=67

Παράρτημα

Ερωτηματολόγιο :

Οι μουσικές προτιμήσεις των νέων και η σχέση τους με τη μουσική.

1. Ηλικία :

2. Φύλο : Αγόρι Κορίτσι

3. Ακούτε μουσική στον ελεύθερό σας χρόνο; Ναι Όχι

4. Αν ναι, πόσο συχνά; 0-1 ώρα τη μέρα 1-2 ώρες τη μέρα πάνω
από 2

5. Ποιο είναι το αγαπημένο σας είδος; (έως 3 είδη)

.....

6. Αναφέρετε ένα χαρακτηριστικό συγκρότημα/καλλιτέχνη του κάθε είδους :

.....

7. Προτιμάτε ελληνικά ή ξένα τραγούδια; Ελληνικά Ξένα Και τα δυο

8. Ένα τραγούδι το επιλέγετε με βάση :

τη μουσική του τα λόγια και τα δυο πότε το ένα πότε το άλλο

9. Με ποιον τρόπο ενημερώνεστε περισσότερο;(έως 3 επιλογές)

Από : Φίλους
εκπομπές

Ραδιοφωνικές εκπομπές

Τηλεοπτικές

Περιοδικά

Διαδίκτυο

10. Πότε και για ποιους κυρίως λόγους ακούτε μουσική;

.....

.....

.....

.....

11. Από ποιους παράγοντες επηρεάζονται οι προτιμήσεις σας;

Φιλικό περιβάλλον

Οικογένεια

Τίποτα

Άλλο :

.....

12. Ασχολείστε οι ίδιοι με κάποιο μουσικό όργανο; Ναι Όχι

Αν ναι, τότε ποιο;

13. Με ποιους τρόπους αποκτάτε τα τραγούδια που σας ενδιαφέρουν;

Διαδίκτυο (ελεύθερο κατέβασμα)
κατάστημα

Διαδίκτυο (αγορά)

Μουσικό

Από φίλους

Άλλο.....

Ευχαριστώ για το χρόνο σας!